

КОМПЛЕКСНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В наш час серед основних факторів економічного зростання як окремих підприємств, так і національних економік у цілому на чільні позиції виходять інновації та інноваційна діяльність. Вони дозволяють підвищити ефективність використання наявних ресурсів, адаптуватися до змін зовнішнього середовища, забезпечити тривале виживання і розвиток на ринку. В цих умовах особливої актуальності набуває вміння своєчасно виявити перспективні ринкові можливості інноваційного розвитку для реалізації яких є необхідні і достатні внутрішні і зовнішні умови, сформувати портфель інноваційних проектів, розробити ефективну стратегію управління їх реалізацією.

Наявні розробки вітчизняних і зарубіжних авторів в основному розкривають стратегічні аспекти управління інноваціями на підприємстві, особливості розробки стратегій інноваційного розвитку. Проте питання забезпечення узгодженої взаємодії управління інноваціями на стратегічному і проектному рівнях практично не досліджені. Ефективне управління потребує оперативного реагування на зміни у зовнішньому і внутрішньому середовищі яке здійснюється на проектному рівні, а далі через систему зворотних зв'язків – на рівні стратегічного управління інноваціями. Не врахування цього знижує ефективність управління інноваціями на підприємстві, підвищує ризик невідповідності його стратегії інноваційного розвитку змінам ситуації на ринку з усіма наслідками, що випливають з цього.

З урахуванням цього розроблено методологічні і теоретико-методичні засади комплексної системи наскрізного взаємоузгодженого адаптивного управління інноваційним розвитком підприємства на стратегічному і проектному рівнях. Авторські розробки, зокрема, включають:

1. На стратегічному рівні: підходи до обґрунтування перспективних з комерційної точки зору напрямів науково-технологічного інноваційного розвитку галузі, а у їх руслі – пріоритетних напрямів інноваційного розвитку ринкових можливостей аналізованого підприємства; методичні засади оцінки достатності потенціалу інноваційного розвитку підприємства для реалізації наявних і перспективних ринкових можливостей; концептуальну схему і процедури формування і управління стратегією інноваційного розвитку підприємства.

2. На проектному рівні: процедури і критеріальну базу для формування портфелю інноваційних проектів (відповідно до обраної інноваційної стратегії) та обґрунтування раціональної схеми його реалізації (послідовної, паралельної, паралельно-послідовної); концептуальну схему взаємоузгодженої взаємодії НДДКР і маркетингу інновацій на етапах інноваційного циклу товарної інновації; концептуальну схему і процедури управління портфелем інноваційних проектів у рамках обраної стратегії інноваційного розвитку підприємства.

Практична реалізація авторських розробок дозволить цілеспрямовано і оперативно реагувати на зміни зовнішніх і внутрішніх умов, приводити у відповідність заходи стратегічного і оперативного управління інноваціями на підприємстві, підвищити за рахунок цього ефективність управління і знизити інноваційні ризики.

Отримані результати розвивають теорію інноваційного менеджменту підприємства в частині розроблення і наукового обґрунтування підходів до забезпечення узгодженої взаємодії інструментів і методів стратегічного і проектного управління. Подальші дослідження повинні бути спрямованими на накопичення статистичних матеріалів щодо визначення критичних значень показників для прийняття ефективних рішень з управління інноваціями на підприємстві як на стратегічному, так і проектному рівнях відповідно до запропонованих підходів.

Ілляшенко С.М. Комплексне управління інноваціями на підприємстві / С.М. Ілляшенко // Економічна теорія: еволюція парадигми та революційні гіпотези: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 27-28 березня 2015 року). – К.: ДЕДУТ, 2015. – С. 57-58.